

Intervju med Samuel Lehto

Intervjuare: (Hugo Pekkari) och Henrik Keskikangas

Plats: Parkalompolo

Datum: 30 juni 1988

BANDET SLÄPAR!

A-sidan förstörd och början på B-sidan!

Samuel Lehto(SL): ... Mie olin sielä vähän päällempänä koskenpäällä. Se meni hyvin sen "pötkämon" läpi. Siinä on syvä paikka ja tärkki mukka. Siinä se pääsi maalle sitte. Siinä oli joitaki vahtia ja net sait kek-silä ylös.

Henrik Keskikangas(HK): Met tehimä kiviarkun sillanalle saakka ylempää. Se oli aivan viimi vuosia, kun uitto oli käynnissä. Ei se ollu montä vuotta jälkhiin.

SL: Mie olen ollu monena vuonna siinä uitossa. Sitten mie aloinki tam-mea vahtaamaan. Tammela olen ollu vuosikymmenen. Parkalompolon tammela.

HK: Se oli hyvä palkka jo silloin, kun tet tammela olitta.

SL: Kyllähän se oli aika hyvä.

HK: Kyllä uitossaki ansaitti jotaki, kun teki pitkät päivät. Sehän oli parhaita tienastia tällä perällä.

SL: Eikös se ollu 60 äyriä tiima. Sitten se on noussu vähän kertaansa. Sen jälkheen, kun maailmalla nousi muutenki.

HK: Jos ei olis mithään "aavtaalia" ollu, mithään "ylöstekoja" , niin kyllä buulaakit olis tehettänheet halvalla palkalla.

SL: Olisit tietenki!

Ihmiset olit käyhneet niin vähän kouluja täällä. Mutta kyllä sitten kun tu-lit paremmat koulut, niin alko vähän järkeentymhään ja selkiintymhään.

HK: Ennen vanhastahan olit suomalaiset koulukki täällä. Kyllä Samuel on käyny ruottalaisen koulun?

SL: Mie olen sitte jälkhiin käyny ruottin koulua. Olen ainaki käyny. Olen ollu molemmissa kouluissa. Mutta siitä on jo pitkä aika. Siitä on jo kaheksattakymmenettä vuotta aikaa (över 70 år). Siittä asti on kereny maailma muuttua.

HK: Sielä oli aika monta koskea ennenko olthiin Muonionjoessa, tuola Parkajoella?

SL: Kyllähän siinä on aikasia koskia.

HK: Häätükös niissä koskissa olla vonkamiehiä?

SL: Kyllä niissä oli. Kun oli kuiva kevät, niin oli joka koskessa. Että pysy läpijuoksu. Kyllä miehiäki oli sielä ainaki satakunta (100). Pakko oli olla, kun oli vähän vettä.

Oli muutampia keviä, ettei ollu vettä..jätit sinne joelle.
Minun muisthoon kuitenkin kahtena kevväinä.

HK: Kyllä mie muistan, kun ala-Lainiolleki jätethiin puut.
Puut jätethiin toisseen keväässeeseen. Iso puu ei enää kulkunu.
Kyllä se oli kerran Olosjoellaki. Näytti siltä, että mie jou` un lyöhmään pummin kiini. Se putosi kuus (6) tuumaa vesi. Mutta alko satahmaan veen sekasta räntää. Kolme vuorokautta sato. Se mie pelastuin.

SL: Sehän bruskasi tulla välhiin lumiräntää.

HK: Se oli fiini joki uittaa niinku väylänrannat.

SL: Sitten kun Juho, joka oli vanha tammenvahti ja isä-vaina, kun ne heitit, mie pääsin siihen sijalle. Juhon Oskari oli toisena mulla.

Kunnan Juho Oskari. Oskariki on kuollu jo parikymmentä vuotta aikaa. Hänen isä ja minun isä olit ensimmäisiä tammenvahtia.

SL: Vaikka ei ole tammia ollu, niin kyllä ne on niitä puita uittanheet.

HK: Joo. Sehän tehtiin lämpimiä kossia koskhiin. Vesi on silloin paisu-
nu hyvin. Turvehtittu.

SL: Pahimpiin paikkoihin on tehty suistoja.

HK: Siikajoella mie olen ollu myötä, kun jou úthiin tekheen kossia.

OCH BANDET BÖRjade SLÄPA SLÄPA SLÄPA IGEN IGEN IGEN!